

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5221; fremsættelsen findes i tidenden sp. 881)

Lovforslaget sættes til forhandling.

Severin Hansen: Man må indrømme, at det foreliggende lovforslag er meget omfattende og ikke til at overskue på et øjeblik. Man kan stille det spørgsmål, som er ganske naturligt: Er det påkrævet at udforme en lov af denne art med skærpene bestemmelser med det formål at sikre en bedre kvalitet af vore fiskeriprodukter, og ville det ikke være tilstrækkeligt, om man i erhvervets og samfundets interesse appellerede til den enkelte ansvar — jeg tænker her på fiskerne og fiskehandelen? Det mener jeg ikke man kan nøjes med. Denne lovgivning er nødvendig af hensyn til sikring af kvaliteten af dansk fisk både på hjemmemarkedet og til eksport, når vi skal kunne konkurrere med andre lande.

På mit partis vegne vil jeg takke den nøjtærede fiskeriminister for lovforslagets fremsættelse. Som nævnt af ministeren i fremsættelsestalen er der gået et langvarigt forberedende arbejde forud for lovforslagets fremsættelse, et arbejde, hvori de forskellige erhvervsrepræsentanter har deltaget. Bestemmelserne er heller ikke strengere, end at man med lidt god vilje kan overholde dem. Formålet er først og fremmest at følge fisken kvalitetsmæssigt, lige fra den kommer op af havet, til den når køkkenet; derefter er det husmoderens sag at sørge for, hvordan den skal anvendes og tilberedes og serveres for familiens medlemmer. Det gælder ikke alene for fisk til hjemmemarkedet, men også for eksportvaren, at fiskerne og fiskehandelen må give varen en så god behandling, som det overhovedet er muligt. Fisken hører nu engang til den del af vore levnedsmidler, som kommer ind under begrebet „let fordærvelige varer“. Også af denne grund er en lov nødvendig. Lovforslagets bestemmelser kunne endda — disse udtalelser fremsætter jeg som min egen personlige mening — på flere punkter egentlig godt være strengere, end de er. Man kan sige, som den højtærede minister sagde ved fremsættelsen, at dette er en begyndelse; så kan man, når de to år er gået, og loven skal til revision, se, hvorledes den har virket.

At loven, når den er vedtaget, vil blive modtaget med nogen særlig stor glæde

eller, lad mig sige, med hundrede procents tilfredshed, må man ikke vente, fordi det, som den højtærede minister sagde, drejer sig om noget helt nyt; men blot man vil forstå, at lovens hensigt ikke er at skabe vanskeligheder, men at gavne fiskerierhvervets og samfundets interesser, så at vi kan hævde os i konkurrencen og forøge fiskeforbruget her i landet.

Med formandens tilladelse vil jeg fremsætte et par bemærkninger, der ligger udenfor lovforslagets ramme. Der er i dette forår et betydeligt større sildefiskeri end i de foregående år, så at der bringes større partier i land, og da vi mangler eksportmuligheder, i dette tilfælde på Tyskland, vil det sige, at hjemmemarkedet er overfyldt af denne vare. Her er nu en lejlighed til at øge forbruget af sild, der egentlig er en national spise, og som kan anvendes på mange forskellige måder og derved hjælpe fiskeriet over de foreløbige vanskeligheder med afsætningen. Der er ikke noget i vejen for, at man erstatter et måltid af rødspætter; som kan eksporteres, med sild, som man ikke kan eksportere for øjeblikket.

Efter disse sidebemærkninger vender jeg tilbage til selve lovforslaget.

Det vil naturligvis være ganske umuligt her ved sagens første behandling at komme ind på alle lovforslagets enkeltheder; hvilket vel også må anses for overflødig, da man sikkert kan gå ud fra, at det vil blive behandlet i et udvalg, hvor man får lejlighed til nærmere at beskæftige sig med de mange regler, det indeholder. Jeg vil dog gerne gøre nogle enkelte bemærkninger om disse bestemmelser.

§§ 1 og 2 siger tydeligt, at loven omfatter fisk og fiskevarer, bestemt til menneskeføde; fiskekonserves falder med andre ord også ind under loven. Der medtages også importerede fiskevarer, og det bestemmes, at der på varen skal angives, fra hvilket land den er indført. Jeg vil gerne med det samme sige, at det forekommer mig rigtigt, at der gives ministeren den bemyndigelse, § 2 indeholder, med hensyn til fastsættelse af forskrifter. Jeg finder det rigtigt, at genudførelse af sådanne varer kun må ske, når varerne mærkes „Ikke dansk“. Vi er naturligvis interesseret i, at de varer, der udføres fra Danmark, er kvalitetsvarer.

§ 3 indeholder nogle meget interessante bestemmelser; det er muligt, at nogle af det høje tings medlemmer allerede har fæstet deres opmærksomhed særligt ved denne paragraf. Paragraffen omhandler fisk og fiskevarer af dårlig beskaffenhed, og der er jo ikke tvivl om, at dette spørgsmål kan